

generel revisionsbestemmelse i lovforslaget, hvis hovedformål har været på baggrund af de mange års revisionsovervejelser i Ophavsretsudvalget at tilvejebringe en samlet ny og systematisk moderniseret dansk ophavsretslov. Revisioner af denne karakter er tilbage i tiden kun foretaget med 30 til 40 års mellemrum.

Spørgsmål nr. 91:

»Er det helt udelukket i EU at genforhandle beskyttelsestidens længde?«

Svar:

Ja. Beskyttelsestidsdirektivet må tages som udtryk for, at et kvalificeret flertal inden for EU har ønsket at harmonisere beskyttelsestiden på det højeste niveau, der er gældende inden for Unionen, dvs. op til den beskyttelsestid på 70 år, som siden 1965 har været gældende i Tyskland. Direktivet, som blev vedtaget den 29. oktober 1993, skal efter direktivets art. 13 være sat i kraft i medlemsstaternes lovgivning senest den 1. juli 1995. På denne baggrund finder jeg det ikke realistisk at påregne, at der i en nærmere fremtid vil kunne gennemføres ændringer i direktivet. Skulle en sådan mulighed vise sig senere, vil det være min opfattelse, at man fra dansk side – ligesom tilfældet har været under direktivforhandlingerne – bør arbejde for en lavere beskyttelsestid uden genoplivning af rettigheder.

Spørgsmål nr. 94:

»Udvalget anmoder om ministerens kom-

mentar til henvendelse af 23. maj 1995 fra Den danske Forlæggerforening, jf. bilag 190.«

Svar:

Henvendelsen vedrører § 19, stk. 3, i det af mig den 4. maj 1995 fremsatte ændringsforslag. Forslaget indebærer, at det skal være tilladt at udlåne et edb-program, såfremt programmet udgør en del af et litterært værk og udlånes sammen med dette.

I henvendelsen fra Den danske Forlæggerforening ønsker man den gældende retstilstand opretholdt, dvs. at der fortsat skal være et generelt forbud mod udlån af edb-programmer i digitaliseret form.

Som det vil være udvalget bekendt, rejser den digitale udvikling en lang række spørgsmål af rettmæssig art, som nu vil blive kulegravet i et særligt udvalg, som er nedsat i forlængelse af betænkningen »Info-Samfundet år 2000«. Jeg har imidlertid – når det gælder forslaget til § 19, stk. 3, – ment, at det på dette ene punkt var vigtigt lovgivningsmæssigt at få taget hul på problemstillingen omkring bibliotekerne og den digitale udvikling. Jeg kan oplyse, at en tilsvarende ordning er gennemført i den i Finland vedtagne ophavsretslov af 22. december 1994.

Jeg er opmærksom på, at der kan være grund til nøje at følge, hvorledes den nye bestemmelse vil virke i praksis, samt at der vil kunne være grund til at gribe korrigerende ind, såfremt bestemmelsen måtte lede til kopieringsmisbrug.